

DECIZIA nr. 117/22.02.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
X, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 4 cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de domnul **X**, cu domiciliul in Bucuresti, str. x, sector x si resedinta in Bucuresti, Bd. x, sector x.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 05.01.2012 si inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 4 sub nr. x il constituie Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, comunicata prin semnatura de primire in data de x, prin care s-a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 4 sub nr. x domnul X a formulat contestatie impotriva, deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, pentru urmatoarele motive:

In data de 24.10.2011 a cumparat un autoturism marca OPEL, norme poluare E4 care a fost inmatriculat pentru prima data in Germania in data de 29.03.2001, iar urmare solicitarii acestuia Administratia Finantelor Publice sector 4 a emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x prin care s-a stabilit obligatia de plata a sumei de x lei cu titlu de taxa datorata pentru inmatricularea autoturismului, suma care a fost achitata cu chitanta seria TS6 nr. x.

Autovehiculul a fost importat din Germania, care este o tara membra a Uniunii Europene, si a fost adus in Romania care, de asemenea este o tara membra a Uniunii Europene, astfel ambele tari sunt obligate sa respecte si sa aplice intregul aquis comunitar, adica totalitatea actelor normative care guverneaza organizarea si functionarea Uniunii Europene incepand cu Tratatul prin care au fost constituite comunitatile europene si pana la actele de reglementare secundara la nivel european.

Potrivit prevederilor dreptului comunitar, in speta art. 110 din Tratatul de functionare a Uniunii Europene (fostul art. 90 din Tratatul de instituire a Comunitatii Europene), *"Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor nationale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de productie"*.

Potrivit art. 148 alin. (2) din Constitutia Romaniei, "Ca urmare a aderarii la Uniunea Europeana prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene precum si celelalte reglementari comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate fata de dispozitiile contrare din legile interne".

In baza prevederilor dreptului comunitar, persoanele fizice si juridice din Romania au posibilitatea de a importa bunuri si servicii din alte tari membre ale Uniunii Europene, fara a fi necesar sa se plateasca anumite taxe sau impozite, indiferent de denumirea lor, mai mari decat cele care se aplica direct sau indirect produselor nationale similare.

In concluzie, domnul X sustine ca decizia de stabilire a taxei pe poluare a fost emisa in baza unor prevederi legale interne care sunt contrare dreptului comunitar si se impune aplicarea cu prioritate a dispozitiilor din Tratatul privind Functionarea Uniunii Europene, motiv pentru care solicita anularea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x si

restituirea sumei de x lei platita cu titlu de taxa pe poluare pentru autovehicule, aceasta fiind plata nedatorata.

II. In baza cererii nr. x formulata de catre domnul X, Administratia Finantelor Publice sector 4 a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei, prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect taxa pe poluare in suma de x lei, in conditiile in care motivatiile contestatarului nu sunt de natura sa modifice cuantumul taxei, iar potrivit O.U.G. nr. 50/2008 taxa pe poluare se datoreaza cu ocazia primei inmatriculari in Romania.

In fapt, prin cererea inregistrata la organul fiscal sub nr. x, domnul X a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, in vederea primei inmatriculari in Romania a unui autovehicul marca OPEL, categoria auto M1, norme poluare, E4, an fabricatie 2001, data primei inmatriculari 29.03.2011.

Urmare solicitarii contribuabilului in cauza, in temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, Administratia Finantelor Publice sector 4 a procedat, in baza datelor inscrise in cartea de identitate a autovehiculului, la calcularea si emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x pentru suma de **x lei** reprezentand taxa pe poluare, stabilita conform elementelor de taxare in vigoare la data solicitarii calcularii taxei.

Contribuabilul nu contesta modul de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule ci nerespectarea prevederilor art. 110 (fost art. 90 paragraf 1 din din Tratat CE) din Tratatul privind Functionarea Uniunii Europene si ale art. 148 alin. 2 din Constitutia Romaniei.

In drept, O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu.

(2) Din sumele colectate potrivit prezentei ordonanțe de urgență se finanțează programe și proiecte pentru protecția mediului.

Art. 4. - ***Obligatia de plată a taxei intervine:***

a) cu **ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;**

b) la ***repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 si 9”.***

In ceea ce priveste sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala si aplicarea unitara a legislatiei, prin O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata se precizeaza:

“ Art. 1 (1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal. “

“Art. 1 (3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale în legatura cu:

a) înregistrarea fiscala;

b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;

c) solutionarea contestatiilor împotriva actelor administrative fiscale.”

“Art.5 Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul României,urmarind stabilirea corecta a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat .“

Din cele prezentate reiese ca organele fiscale teritoriale au obligatia de a aplica intocmai prevederile legale, respectiv O.U.G. nr.50/2008.

Ca urmare, la stabilirea sumei de plata organul fiscal teritorial a aplicat intocmai prevederile O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilind taxa in functie de documentele anexate de contribuabil la cererea pentru stabilirea cuantumului taxei datorate.

Se retine ca regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat in vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din O.U.G. nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicata în Monitorul Oficial nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabileste, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinatia de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionata de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii Programelor si proiectelor pentru protectia mediului, reprezentand optiunea legiuitorului national urmare abrogarii art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, cata vreme legislatia fiscala prevede in mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei inmatriculari, rezulta ca aceasta este in mod legal datorata.

Rezulta ca legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai in privinta rezultatului, autoritatile nationale avand competenta de a alege forma si mijloacele prin care se asigura obtinerea rezultatului.

In ceea ce priveste prevederile comunitare invocate in sustinerea contestatiei, se retine ca art. 148 din Constitutia Romaniei instituie suprematia tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, fata de dispozitiile contrare din legile interne, “cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar in conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 “Legea cadru europeana este un act legislativ care **obliga orice stat membru destinat in ceea ce priveste rezultatul care trebuie obtinut, lasand in acelasi timp autoritatilor nationale competenta in ceea ce priveste alegerea formei si a mijloacelor**”.

Este cunoscut faptul că din perspectiva dreptului european, taxarea autovehiculelor este un domeniu nearmonizat, fiind evidențiat, ca atare și în nota de fundamentare a O.U.G. nr.50/2008.

Aceasta realitate juridică europeană are drept implicație la nivel național împrejurarea că fiecare stat membru își poate institui în mod independent propriul sistem de taxare. Cu toate acestea, articolul 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene prevede că statele membre au obligația de a nu impune asupra unui produs din import o taxă în exces față de un produs autohton.

Având în vedere că nu există legislație europeană primară sau secundară care să instituie un anumit model de așezare a taxării auto vehiculelor, evaluarea conformității unui act normativ național de taxare a autovehiculelor trebuie efectuată nu prin raportare la un anume model european de reglementare sau altul ci prin raportare la art. 90 din Tratat precum și la jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Altfel spus, taxarea autovehiculelor trebuie analizată în lumina unor principii generale de drept comunitar precum transparența, neutralitatea fiscală sau taxarea excesivă, criteriile obiective, caracter adecvat și proporțional sau poluatorul plătește.

Curtea Europeană de Justiție a arătat în mod constant că o consecință a dreptului comunitar actual este aceea că Statele membre pot să impună asupra mărfurilor precum autovehiculele un sistem de taxă al cărei quantum crește progresiv în conformitate cu un criteriu obiectiv. (A se vedea Deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauzele 112/84 Humblot c. Directorului serviciilor fiscale, par. 12; Cauza C-132/88 Comisia Comunităților Europene c. Republicii Elene, par. 17).

De asemenea, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a arătat că sunt criteriile obiective cele precum capacitatea cilindrică sau clasificarea în funcție de performanțele de mediu (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexe C-290/05 și C-333-05 Akos Nădasdi și Ilona Nemeth, par. 52.)

S-a statuat, de asemenea, că dacă taxa pentru poluarea autovehiculelor este bazată pe elemente precum cilindrul, normele de poluare chimică sau emisiile de dioxid de carbon, este evident că aceste criterii de impunere sunt eminent obiective și nu lasă loc unei decizii arbitrare sau neconforme cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Jurisprudența CJCE a stabilit constant că un sistem de impozitare a autovehiculelor este discriminatoriu față de autovehiculele de ocazie de import atunci când în calculul taxei nu se ia în considerare deprecierea reală a acestui autovehicul de import și, în consecință, i se impune o taxă mai mare decât valoarea reziduală a taxei rămase neamortizată încorporată într-un autovehicul național similar (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauza C-345/93 Nunes Tadeu, par. 20).

Astfel, se reține că - după cum s-a arătat în hotărârea Curții de Justiție din 5 decembrie 2006, dată în cauzele reunite C-290/05 și C-333/05, Akos Nădasdi, în paragraful 49 - că nu este relevantă o comparație cu autoturismele second-hand plasate în circulație în România înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor privind taxa de poluare, întrucât „*scopul art. 90 nu este acela de a împiedica statele membre să introducă noi impozite sau să schimbe cota de impunere sau baza de impunere a unor impozite existente*”.

Prin urmare, pentru stabilirea caracterului posibil discriminatoriu al taxei de poluare nu este relevantă compararea efectelor taxei de poluare cu taxarea la care erau supuse autoturismele înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de Urgență nr. 50/2008, prin care a fost instituită taxa de poluare.

Conform celor arătate anterior, Curtea de Justiție a Comunităților Europene impune, în respectarea art. 90 (actual art. 100), ca în stabilirea quantumului taxei să se țină seama de deprecierea reală a în acest sens, Comisia Europeană a arătat, referindu-se la jurisprudența anterioară a Curții de Justiție a Comunităților Europene în comunicatul din 28.11.2007 (prin care critica legislația română privind taxa de primă înmatriculare, abrogată de la 1.07.2008), că: „***Taxa de înmatriculare plătită pentru un vehicul nou face parte din valoarea de piață a acestuia, statele membre având astfel obligația de a ține seama de deprecierea reală a vehiculului atunci când calculează respectiva taxă (a se vedea cauzele CEJ Nunes Tadeu, C-345/93, Comisia/Danemarca, C-47/88 și Comisia/Republica Elenă, C-375/95).***”

S-a concluzionat astfel că dacă autovehiculele deja existente în parcul auto național nu sunt și ele supuse noii taxe nu reprezintă o discriminare sub aspectul dreptului european.

Pornind de la aceste principii generale de drept comunitar se impune a stabili dacă adoptarea O.U.G. nr.50/2008 este conformă cu Tratatul precum și cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit art. 1 alin. 1 din O.U.G. 50/2008, ordonanța de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru auto vehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Așa cum rezultă din preambulul actului normativ, taxa a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Obligația de plată a taxei se naște, conform art. 4 din O.U.G. nr.50/2008 cu ocazia primei înmatriculării a unui autovehicul în România sau la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.

Conform art. 110 (fost art. 90) paragraf 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Potrivit jurisprudenței Comunității Europene, art. 90 alin.(1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată produselor naționale similare sunt calculate pe baza unor criterii diferite, astfel acest tratat, cât și alte acte adoptate la nivel european, cum ar fi Directiva a șasea, respectiv **Directiva 77/388/CE**, nu interzic perceperea unei taxe, precum taxa pe poluare pentru autovehicule.

Astfel, art.33 din Directiva 77/388/CE prevede: **“Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, dispozițiile prezentei directive nu împiedică nici un stat membru să mențină sau să introducă impozite pe contractele de asigurări, pe pariuri și jocuri de noroc, accize și taxe de timbru și, în general orice impozite și taxe care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri”.**

Mai mult, din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.

Cu privire la natura taxei de poluare CJCE s-a pronunțat la 05.12.2006 asupra acțiunilor preliminare formulate de Hajdu-Bihar Megyei Birosag și Bacs Kiskun Megyei Birosag în cauzele reunite C-290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth, ocazie cu care a statuat că o taxă care nu este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru ci pentru prima înregistrare a autoturismului pe teritoriul aceluia stat membru, în vederea punerii în circulație nu constituie o taxă vamală în sensul art. 25 din tratat ci face parte din sistemul general de impozitare a bunurilor și trebuie examinată în lumina art. 90 din Tratatul CE.

Obiectivul taxei este de protejare a mediului, atât prin modul de utilizare a resurselor constituite cât și prin modul de impunere. De aceea, elementele ce stau la baza acesteia sunt emisiile de noxe și de dioxid de carbon și se poate conchide că criteriile ce stau la baza taxei au un caracter adecvat obiectivului de protejare a mediului, având în vedere ca în calculul cuantumului acesteia sunt importante emisiile de noxe toxice precum și cele de dioxid de carbon, iar nu alte criterii precum valoarea de facturare.

Prin urmare, întrucât taxa este stabilită în funcție de gradul de poluare și de eficiența energetică, ea are un caracter proporțional fiind stabilită într-un cuantum mai mare pe măsură ce performanțele de mediu scad.

În aceasta privință, actul normativ analizat respectiv O.U.G. nr.50/2008 a fost adus în conformitate cu principiile jurisprudenței europene prin prevederea unei grile de depreciere ce corespunde unor valori reale de pierdere a valorii de piață și care, în plus, pot fi contestate de contribuabil dacă face dovada că autovehiculul său s-a depreciat într-o măsură mai mare decât cea indicată de grila fixă.

În concret, pe baza unor elemente precum rulajul mediu anual, starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului, contribuabilul poate contesta suma de plată și obține o valoare mai mare a deprecierei. Aceasta posibilitate a contribuabilului asigură ca în toate cazurile, valoarea taxei percepute asupra unui autovehicul second-hand de import nu va depăși valoarea reziduală a taxei existente într-un autovehicul deja înmatriculat.

Astfel, după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective -(tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării -luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa 4 (Cota fixă de reducere prevăzută în anexa nr. 4 este stabilită în funcție de vechimea autovehiculului, de rulajul mediu anual, de starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului. Cu ocazia calculului taxei vor fi acordate reduceri suplimentare față de cota fixă, în funcție de abaterile de la situația standard a elementelor care au stat la baza stabilirii cotei fixe, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență) astfel că exigențele stipulate de CJCE cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite 290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth sunt respectate.

Față de aceste împrejurări se reține că taxa de poluare reglementată de O.U.G. 50/2008 nu poate fi caracterizată ca fiind contrară art. 110 (fost art. 90) din Tratatul CE și se poate așadar concluziona că O.U.G. nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu Tratatul Comunității Europene.

Mai mult, așa cum rezultă din art. 8:

(1) Atunci când un autovehicul pentru care s-a plătit taxa în România este ulterior scos din parcul auto național se restituie valoarea reziduală a taxei în conformitate cu prev. alin. (2).

(2) Valoarea reziduală a taxei reprezintă taxa care ar fi plătită pentru respectivul autovehicul dacă acesta ar fi înmatriculat la momentul scoaterii din parcul auto național .

Așadar, atâta timp cât taxa de poluare percepută pentru prima înmatriculare se restituie atunci când autoturismul respectiv este scos din parcul auto național, nu se poate pretinde o discriminare față de autoturismele pentru care această taxă nu s-a perceput deoarece existau în parcul auto național la data adoptării actului normativ, atâta timp cât pentru acestea taxa nu a fost plătită și evident nici nu se poate pune problema restituirii ei.

În consecință, afirmațiile contestatarului precum că, dispozițiile legale care instituie taxa de poluare raportate la normele internaționale, respectiv Tratatul Uniunii Europene sunt nelegale, discriminatorii și în contradicție cu acestea din urmă, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât O.U.G. nr. 50/2008 a fost emisă în temeiul art. 115 alin 4 din Constituția României și a fost adoptată: **“În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în**

vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale și a considerat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.

Conform art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată:

“Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”.

Mai mult, aceasta taxa pe poluare a fost stabilita ca urmare a solicitării contestatarului care prin cererea depusa la organul fiscal a solicitat să efectueze prima înmatriculare a unui autovehicul în România.

Cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin O.U.G. nr. 50/2008 și la respectarea de către aceasta a dispozițiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, Curtea Constituțională prin Deciziile 1596 din 26.11.2009 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 37 din 18.01.2010, nr. 668 din 18/05/2011 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 487 din 08/07/2011 și nr. 1088 din 14/07/2011 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 668 din 20/09/2011 (definitive și general obligatorii) referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, precum și a ordonanței de urgență în ansamblu a statut inexistența elementelor care ar conduce la declararea neconstituțională a dispozițiilor O.U.G. nr. 50/2008.

Mai mult, așa cum s-a menționat mai sus această taxa pe poluare a fost stabilita ca urmare a solicitării contestatarii care prin cererea depusa la organul fiscal **a solicitat calculul taxei în vederea primei înmatriculari a unui autovehicul în România și nu ca organul fiscal i-a impus și încasat aceasta taxa de prima înmatriculare cum eronat sustine acesta.**

Parlamentul României a adoptat Legea nr. 9/06.01.2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (în vigoare de la data de 13.01.2012) prin care s-a reglementat eliminarea oricărei forme de discriminare a plății taxei pentru autovehicule în conformitate cu dispozițiile art. 4 care prevede:

„Art. 4. - (1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării”

Contestatarul a încercat să invoce aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerat de plata sumelor ce le datorează Administrației Fondului pentru Mediu, corect calculate din moment ce nu s-au propus probe din care să rezulte un alt quantum, astfel încât nu se justifică restituirea acesteia.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, conform căruia: **“Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.”**, motiv pentru care contestația formulată de domnul X va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de x lei, reprezentând taxa pe poluare stabilită prin Decizia nr. x.

Referitor la solicitarea restituirii taxei se reține că Legea nr. 9/06.01.2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (în vigoare de la data de 13.01.2012) prevede următoarele:

“Art. 12. - (1) În cazul în care taxa pe poluare pentru autovehicule achitată de către contribuabili începând cu 1 iulie 2008 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, aprobată prin Legea nr. 140/2011, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare decât taxa rezultată din aplicarea prezentelor prevederi privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, calculată în lei la cursul de schimb valutar aplicabil la momentul înmatriculării în România, se pot restitui sumele reprezentând diferența de taxă plătită, numai către titularul obligației de plată, pe baza procedurii stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi. Calculul diferenței de restituit se face pe baza formulei de calcul din prezenta lege, în care se utilizează elementele avute în vedere la momentul înmatriculării autovehiculului în România.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie la cererea contribuabilului, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa rezultată ca diferență dintre suma achitată de contribuabil cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și cuantumul rezultat din aplicarea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule se restituie în termenul de prescripție prevăzut de legea fiscală, pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi”.

Potrivit art. 9 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, aprobate prin HG nr. 9/2012:

“(1) În cazul contestării taxei plătite, contribuabilul poate solicita restituirea diferenței de taxă față de cea plătită.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie, la cererea contribuabilului, persoană fizică sau juridică, în conformitate cu prevederile art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru restituirea sumelor reprezentând diferență de taxă, contribuabilul va depune o cerere de restituire la organul fiscal competent, prevăzut la art. 3 alin. (1). Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 2”.

Față de cele prezentate se reține că în situația în care taxa pe poluare achitată de domnul X este mai mare decât taxa rezultată din aplicarea prevederilor Legii nr. 9/2012 pentru restituirea diferenței rezultate aceasta poate depune o cerere de restituire la organul fiscal competent, prevăzut la art. 3 alin. (1).

Pentru considerentele arătate și în temeiul O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 686/2008, Tratatul Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005, Legea nr. 9/06.01.2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, art. 9 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012, aprobate prin HG nr. 9/2012, art. 1 alin (1) și (3),

art. 5, art. 13, si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 115 alin. (4) din Constitutia Romaniei, Deciziile si nr. 1596 din 26.11.2009 nr. 668 din 18/05/2011, nr. 1088 din 14/07/2011 ale Curtii Constitutionale.

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul X impotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x prin care Administratia Finantelor Publice sector 4 a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.